

YPS Projecten en Activiteiten

Huizen project

Ons Huizenproject is door YPS, met financiering van Stichting Jalihal en van Wilde Ganzen, begonnen in 2018, en het loopt door tot 2023. Ook eerder bouwde YPS al huizen, en naast Stichting Jalihal heeft ook Rotary Den Helder een vergelijkbaar project. Het hoort bij onze oorspronkelijke doelstelling om arme alleenstaande vrouwen te ondersteunen.

Vaishali Jadhav – Crirgaon

Vaishali is nu 28 jaar, en al 6 jaar weduwe. Ze woont in haar nieuwe huis met haar zonen (6e en 8e'grade', ongeveer 11 en 13 jaar). Ze maakt zelf kleding, die ze verkoopt in een winkeltje ongeveer 500 meter van haar huis. Daarmee heeft ze al genoeg verdiend om een motorfiets te kunnen kopen. Haar ouders en haar broer wonen vlakbij. Als we theedrinken in haar huis zit er een grote schare vrouwen en kinderen van haar familie om ons heen.

Appaso, de coördinator van het Huizenproject, is hier intensief mee bezig geweest. Hij moest flink inpraten op de ouders alvorens die wilden meewerken, en het papierwerk kostte veel tijd. Nu is hij een soort familie geworden ('hij is hier altijd welkom'), en hij geniet zichtbaar van ons bezoek hier.

De woning is één kamer, waar ze alle drie op een mat slapen, die overdag aan de kant worden geschoven. Koken gebeurt hier ook. Alleen voor het wassen is een apart hokje. Als de jongens groter worden komt er waarschijnlijk een aanbouw voor hen, en daar zal Appaso vast weer bij betrokken worden.

Kashibai Shedyappoi - Pandozari

Kashibai is al meer dan 15 jaar weduwe. Ze woont samen met haar 2 kinderen. Haar dochter is lichamelijk gehandicapt, en kan alleen het huis uit met een rolstoel. De zoon heeft gezegd: ik blijf zorgen voor m'n moeder en m'n zus. Hij is een harde werker, en hij wil geld verdienen met suikerriet op een stuk grond achter het huis. Van dat geld wil hij een pomp kopen, zodat hij meer en betere gewassen kan verbouwen. We bedenken ter plekke dat hij misschien volgend jaar kan meedoen als deelnemer '2e keer', dus met 4x 50 planten die geld kunnen opbrengen.

De weduwe woont tussen 2 zwagers die een stuk grond hebben afgestaan. Het beschikbare water delen ze met z'n drieën, volgens een schema dat ieder 2 achtereenvolgende dagen water krijgt.

De 50 bomen en struiken die zijn geplant als onderdeel van het Huizenproject staan er voorbeeldig bij. Aparna memoreert dat dit onderdeel van het project er gekomen is vanwege de aandrang van ons bestuurslid Dora Bosse.

Huizenproject in aangepaste vorm

We bezoeken Savitri Dharmu Koli, een weduwe in het dorp Jalihal. Zij heeft geen enkel familielid en ook geen inkomen. Zij krijgt haar eten van een welgestelde vrouw in het dorp, die er ook bij is als wij op bezoek zijn. Savitri heeft een eigen huis in het dorp, maar het was een onbewoonbare bouwval met een lekkend dak. YPS heeft gezorgd voor een opknapbeurt, zodat ze nu weer prima op haar eigen oude locatie kan wonen. Want dat is wat de mensen graag willen. En ze hoeven ook niet altijd een nieuw huis.

In het dorp Morbagi woont Mallama Yogapogol in een totaal vervallen huis. Oorspronkelijk woonde haar zwager naast haar als een soort twee-onder-een-kap, maar hij is overleden. Ze gebruikt nu zijn deel van het huis.

Mallama doet alleen seizoenswerk en heeft onvoldoende inkomen. Ze wordt door dorpsbewoners geholpen, en haar casus is aangedragen door een prominente vrouw uit het dorp, die er nu ook bij is. Rahul en Sambhaji zijn de contactpersonen. Zij stellen voor om het oude huis af te breken en op dezelfde plaats opnieuw op te bouwen.

Sakhi

De e-bikes zijn geleverd door een lokale leverancier. Dat levert hem werk op, en het is voor hem ook reclame naar andere mogelijke afnemers. Bovendien werkt dit goed als er onderhoud of advies nodig is voor de e-bikes.

Alle vier vrouwen van het Evaluatieteam rijden ook op een e-bike, plus nog één andere vrouw. Voor het werk voor het Evaluatieteam gebruiken ze ook hun e-bike.

De e-bike is stil, en trekt snel op. Meestal zijn er zo'n 5 ritten per dag, en dat kost dan 4 á 5 uur. Bij korte bezoeken wacht de chauffeur, en neemt de passagier direct mee terug. Bij lange bezoeken worden het 2 ritten.

Voor een normale rit is de prijs Rs 20. Dat is een bescheiden vergoeding, maar het is voor de vrouwen ook een eer om het te doen.

Bij de geïnterviewde Sanita Birajdar kan het opladen bij haar huis, met een verlengsnoer van zo'n 3 meter. Dat duurt ('s nachts) ongeveer 4 uur, en dan kan ze de hele dag vooruit.

Veel vrouwen uit verder gelegen dorpen vragen Sanita: kan dat bij ons ook?

Kippen

Op de Jalihal-campus worden eieren tot kuikens uitgebreed. Dat is een activiteit van Vaishali. Zij was er al bij toen YPS met steun van Stichting Jalihal van 2014 tm 2017 het Kippenproject uitvoerde.

Ik ben 'te gast' als er een aantal boeren en boerinnen langs komt om de jonge kippen op te halen. Ze worden in kratten gedaan met hulp van een paar jonge jongens die de kippen met de hand proberen te vangen. De afnemers hebben dan al een bestelling gedaan en een offerte gekregen. Er is een boer die er zelfs 4.000 wil hebben. Hij krijgt er 2.000, plus een opleiding van Vaishali om ze daarna zelf te kunnen fokken. Mooi voorbeeld van lokale duurzame economische ontwikkeling!

Hoe verder met Women Empowerment?

We bespreken dit onderwerp op onze laatste dag in Jalihal met Raja, Aparna, een invloedrijke vrouw uit het dorp Jalihal, Sujata (lerares SCOPE), Vaishali, Subhash, Rahul, Sambhaji, Vitthal, Appaso en Dashedal.

Het wordt snel duidelijk dat de focus verschuift van alleenstaande vrouwen naar de positie van de vrouw meer in het algemeen. Dat komt bijvoorbeeld omdat er minder kindhuwelijken zijn, en er komen minder weduwen omdat de mannen onder veiliger omstandigheden werken. Echte concretisering blijkt nog lastig.

Voor mij zijn de YPS-medewerkers eigenlijk allemaal ook een soort welzijnswerkers, omdat ze steeds alert zijn op schrijnende sociale en economische situaties.

Een concreet aangedragen idee: meer informatie geven over hoe je omgaat met (met name aan alcohol) verslaafde mensen. Dat kan in ieder geval via Yeralavani.

Mijn bijdrage: het is ook belangrijk dat mannen gaan inzien dat hún leven zich verrijkt als hun vrouwen meer mogelijkheden krijgen.

De boerderij in Jalihal

Distributiecentrum voor Een Miljoen Bomen

Vitthal is de manager van de boerderij, die op enkele kilometers afstand ligt van het dorp Jalihal. Hij was eerst niet betrokken bij Een Miljoen Bomen. Maar al snel bleek de aankoop en distributie van alle planten een enorme klus. En die heeft Vitthal voorbeeldig opgepakt, terwijl het extra werk voor hem was naast zijn taken op de boerderij. Bij een grote levering van planten bleek de kwaliteit van de meeste planten onvoldoende. De leverancier suggereerde aan Vitthal om een oogje dicht te doen, en 'er zou dan voor hem worden gezorgd'.

Deze leverancier staat nu op de zwarte lijst.

Geld verdienen

Vitthal is een goede ondernemer, die weet hoe hij geld kan verdienen met de op de boerderij gekweekte gewassen. Een van de gewassen zijn druiven, daarvan is de aanplant recent nog uitgebreid. Ze worden op de boerderij gedroogd, en dan verkocht als rozijnen. Dat doet Vitthal samen met financieel manager Milind op een groothandelsmarkt in Sangli.

Gewasontwikkeling duiferwten

In de regio werd hier en daar een bepaalde variant duiferwt geteeld. De duiferwt (pidgeon pea) levert een smaakvol en voedzaam gerecht.

Op de Jalihal boerderij kwamen signalen van boeren dat de duiferwt ziek werd, en de boeren wilden het gewas niet meer telen. Daarom werd advies gevraagd aan de biologen Dr Patil en Dr Jamadagni. Zij stelden vast dat het ging om het mozaïek virus. De doctoren deden suggesties voor andere varianten van de duiferwt die bestand zijn tegen dit virus. Nu zijn er verschillende boeren die deze variant kweken, en YPS wil het verder stimuleren omdat het een gewas is dat goed past in de lokale landbouwcultuur.

Op een van de muren van de Jalihal boerderij staat een eenvoudige instructie over hoe je de teelt moet aanpakken. Iedere boer die langskomt kan dat gratis advies meenemen en toepassen.

Activiteiten op de campus in Jalihal

SCOPE

Dit is de naam van de school die YPS heeft opgericht op de campus in Jalihal, en die vooral Raja na aan het hart ligt.

Op de zaterdagochtend van mijn verblijf is hij dan ook al voor negenen op school, volgens zijn vrouw om wat van zijn gedachten met de leerlingen te delen. De school heeft op zaterdag een aangepast programma. En om 10.30 uur komen ze een bord eten halen, vers bereid in de woning naast mij, jongens en meisjes strikt gescheiden.

Quality of Life

Een vast onderdeel van een bezoek aan de campus in Jalihal is het International Exchange Program. Bewijzen uit eerdere jaren hangen in grote foto's aan de wand, onder andere met Huub en Dora, en ook van mezelf.

We hebben een bijeenkomst met misschien wel 80 leerlingen in een heel kleine ruimte, om 7.30 uur 's morgens. Buiten is het heerlijk koel, maar binnen loopt de temperatuur snel op tot naar schatting 30. Waarom zo vroeg? Omdat we beginnen met een video meeting met 2 studenten van RAGweek Nijmegen, onze toekomstige 'studentendor'. Die video meeting is vooral een belevenis, van beide zijden.

Ter voorbereiding op het uitwisselingsprogramma had ik al mijn suggestie voor het onderwerp gestuurd: Quality of Life. Ik hoopte dat de docenten er van tevoren wat aandacht aan zouden besteden, en ik stelde ook voor om het eerste deel van het programma de leerlingen er onderling in groepjes over te laten discussiëren. Maar dat ging anders. Er was geen voorbereiding. De studenten worden toegesproken door Raja, Aparna en Sujata (Raja's vrouw). Ze mogen wel vragen stellen, en die kwamen er ook. Maar discussie en een eigen mening zijn strak ingekaderd, het is vooral luisteren naar de hiërarchisch opgelegde mening.

Toch komen er interessante ideeën. Een jongen zegt: ik wil mijn vader (een juwelier) opvolgen. Een ander: ik wil net zo worden als jou (=Raja). Een meisje zegt: ik wil iets anders dan alleen kinderen krijgen en voor het eten zorgen. De leraren zijn allemaal aanwezig, maar houden zich bescheiden op de achtergrond.

Maatschappelijke interactie

YPS stelt zich in de maatschappelijke omgeving strikt neutraal op. Maar haar activiteiten vragen er soms toch om dat ze zich als organisatie uitspreekt en stelling neemt.

Al direct op de eerste dag in Jalihal ga ik met Aparna mee naar een politieke bijeenkomst. Het gaat om de achterstelling op sociaal en economisch gebied door de deelstaat Maharashtra die de bewoners van de regio al 50 jaar ervaren. Volgens hen heeft de deelstaat veel beloftes gedaan om de regio te helpen en te ontwikkelen, maar daar is weinig van terecht gekomen.

Ongeveer de helft van de regio spreekt als moedertaal Kannada, de voertaal van Karnataka. Er zijn ook scholen met Kannada als voertaal, en veel bewoners spreken zowel Kannada als Marathi.

De deelstaat Karnataka heeft de afgelopen jaren diverse keren deze voor hen autochtone bewoners geholpen (denk aan het water, maar er was meer). En nu zeggen enkele dorpen die tegen de deelstaatgrens liggen: als Maharashtra blijft volharden in haar tekortschietende gedrag, dan scheiden wij ons af en sluiten ons aan bij Karnataka. Of dat daadwerkelijk juridisch mogelijk is valt te betwijfelen, maar zo stookt de regio het vuurtje aardig op.

Raja heeft de deelstaatregering van Maharashtra hierover een brief geschreven, waarin hij ze aanmoedigt om nu echt aan de slag te gaan, en de bewoners uit hun achtergestelde situatie te halen. Ook biedt hij de expertise van YPS aan.

De bijeenkomst is in feite een bezoek van een hoge ambtenaar, die wel invloed heeft maar niets kan besluiten. Veel boeren komen aan het woord, ik ken er een paar van mijn eerdere bezoek.

En ook Aparna doet het woord namens YPS.

